

شماره دادنامه: ۴۱ تاریخ دادنامه: ۱۳۹۷/۱/۲۱
مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
موضوع شکایت و خواسته: اعمال ماده ۹۱ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری نسبت به رأی
شماره ۵۳۰-۱۳۸۶/۷/۲۲ هیأت عمومی

اولاً: ضمانت اجرای وصول ۵ درصد مالیات تکلیفی ماده ۱۰۴ قانون مالیاتهای مستقیم در زمان حاکمیت آن به شرح تبصره ۶ همان ماده قانونی تعیین تکلیف شده بود و با وجود این حکم تعیین طریق دیگری برای وصول ۵ درصد مذکور از سوی وزارت امور اقتصادی و دارایی منهای قانونی ندارد.

ثانیاً: در ماده ۱۴۷ قانون مالیاتهای مستقیم هزینه های قابل قبول تعریف شده و بر مبنای بند ۸ ماده ۱۴۸ قانون مالیاتهای مستقیم هزینه های تحقیقاتی، آزمایشی و آموزشی، خرید کتاب، نشریات و لوح های فشرده، هزینه های بازاریابی، تبلیغات و نمایشگاهی مربوط به فعالیت موسسه بر اساس آیین نامه ای که به پیشنهاد سازمان امور مالیاتی کشور به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می رسد، به عنوان هزینه قابل قبول شناخته شده است، این حکم در مقام تعیین نوع این هزینه ها است و وزیر امور اقتصادی و دارایی اختیاری برای منوط کردن پذیرش هزینه های قابل قبول به وصول مالیات تکلیفی موضوع ماده ۱۰۴ قانون مالیاتهای مستقیم ندارد. با توجه به مراتب رأی شماره ۵۳۰-۱۳۸۶/۷/۲۲ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری که بر عدم ابطال قسمت آخر بند ۳ آیین نامه اجرایی مقررات مربوط به بند ۸ ماده ۱۴۸ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم صادر شده مغایر قانون است و با استناد به ماده ۹۱ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری نقض می شود و با نقض رأی مذکور و به جهت فوق الذکر حکم بر ابطال بند ۳ جزء (د) آیین نامه اجرایی مقررات مربوط به بند ۸ ماده ۱۴۸ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم موضوع بخشنامه شماره ۴۱۲۴/۳۷۷۲۳-۲۱۱ مورخ ۱۳۸۱/۶/۳۱ که پذیرش هزینه قابل قبول بند ۸ ماده ۱۴۸ قانون را به پرداخت مالیات تکلیفی موضوع ماده ۱۰۴ قانون مالیاتهای مستقیم منوط کرده است به علت مغایرت با قانون و خارج بودن از حدود اختیارات وزیر امور اقتصادی و دارایی مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می شود.